

„כסף רב?“ המשיך בירג' לשאול.
חיוך ההגאה התרחב על פניה של מאנדי:
„הו כן, אם אפשר.“

כדי להשיג את הכסף הרב, היתה צריכה להיות מפורסמת, סנסציונית. היא התנהגה בהתאם.

היא סיפרה כיצד עזבה את ביתה בגיל 16, כיצד פגשה את כריסטין קילר, וכיצד זו הציגה אותה בפני ספר הדירות הלהודי פיטר רחמן. אחר כך בא הסיפור על הדירה המשותפת, בה התגוררה עם כריסטין. מי שילם את שכר הדירה? „לורד אסטור.“ את הלורד הכירה באמצעות הנאשם, סטיפן חרד.

שאל אותה התובע: „האם קיימת יחסים מיניים עם לורד אסטור?“

מאנדי: „כן, אבל לא כששילם את שכר הדירה. שנתיים אחרי כן.“

התובע: „עם מי עוד קיימת יחסים בדירה השייכת לנאשם?“

מאנדי: „עם פיטר רחמן.“

התביע: „ועם מי עוד?“

מאנדי: „עם השחקן דוגלאס פירבאנקס.“

★ ★ ★

השפעה ייודית

עדותה מפרה מאנדי, כי חרד הציע לשאתה לאשה. האם פירוש הדבר שהתכוון כי תפסיק לקיים יחסים מיניים עם גברים, תמורת השלום? מאנדי צחקה בכל פה. „חרד יש יידיים בעלי השפעה, והוא הסביר לי שלא יתנגד שאצא אתם, גם אחרי שנתחנן, והם יעזרו לו.“

השופט: „ומה היה צריך להיות ה־quid pro quo, תמורת עזרה זו?“

מאנדי התכופפה קדימה, כשפניה מקומטות במאמץ להבין את הפסוק הלטיני.

השופט: „האם הבינות את השאלה?“

מאנדי: „לא.“

השופט ניסח את שאלתו שנית: „מה היית צריכה לתת להם, תמורת העזרה הכספית שלהם?“

מאנדי: „איה, השיבה הבלונדית, מיין, אני סבוֹרֵה.“

★ ★ ★

רק חמש פעמים

תביעה הערתה גם את פרשת ה־11 רופא ההודי, אותו הציג חרד בסני מאנדי. הוא אמר לה שהרופא רצה רק לשכור את דירתה, כדי שיוכל לתנות שם את בים עם יידיותו. ההודי מצא חן בעיני מאנדי, על כן הציע לה חרד: „בעצם, למת שיתנה אהבים עם הבחורה שלו? מדוע לא יעשה זאת איתך?“

ובאמת, מדוע לא? הוא עשה זאת עם מאנדי כמה פעמים? „אוה, רק חמש פעִי־מיס.“

התובע: „פעם בשבוע, או פעמיים ב־שבוע?“

מאנדי: „כל העסק נמשך שבוע וחצי, ו־אחר כך נמאס לי.“

כמה שילם לה הרופא עבור ביקור? „זה הלוי, הוא נתן לי כסף לקנות רשמקול.“

פעם אחרת שילם לי 25 ליי־ש.“

שהחלה אתחרה בחברתה הפרשה האסעירה של המין של החברה הבריטית

איל־קולנוע וסתם רופא הודי. אבל מעל לכל ריחפה מילה אחת: מיין, מיין ושוב מיין.

★ ★ ★

כסף רב, אם אפשר

ל כריסטין קילר עצמה נועד תפקיד קטן בלבד במשפט. היא כבר הגיעה אל פיסגת התהילה, ומשפטו של חרד היה עבורה דבר של מה בכך. אבל היו אחרות — והן היו צמאות לפירסומת הקשורה בשמו של ד״ר סטיפן חרד, ובחדר־המיטות שלו. בראש וראשונה היתה מרילין רייס־דיי־וייס, המכונה בחיבה „מאנדי“. הנערה ה־בלונדית, שרק עתה מלאו לה 18 שנה, הגיעה לבית־המשפט, כשאליה צמוד נציג העיתון, שרכש ממנה את זכויות הפירסום של סיפור חייה.

האם ישנו דבר שאת רוצה להשיג כי תוצאה ממשפט זה? שאל אותה סניגורו של חרד.

מאנדי חיכה מעל דוכן העידים: „כן, אדוני.“

„כסף?״ התעניין הסניגור, גיימס בירג'. מאנדי חיכה בהנאה: „כן, בהחלט.“

זוהי: מאנדי הבלונדית. כריסטין קילר כנוכח הד״ר סמפון וורד. טפק

מה אתה יודע על המין? שאל בי תחילת השבוע עתון אנגלי את מילי יוני קוראיו, הוסיף להם תדריך קצר: „מה שאינך יודע — תוכל ללמוד במשפט חרד.“ ד״ר סטיפן חרד ישב על דוכן הנאשמים, באולם בית־המשפט אולד ביילי בלונדון — ניצב ראשי במערכה ב־1 של פרשת כריסטין קילר. האיש שבדירתו התעלסה היצאנית המפורסמת ביותר של המאה, עם שר המל־חמה הבריטי, ג'ון פרופיומו, הובא למשפט, כנאשם בחיים מוחהיהן של כחצי־חריסר זונות.

האיש שצייר את דיוקניהם של בני הבית המלכותי באנגליה, שרכשו, בעילום שם, את כל הדיוקנאות המלכותיים שהוצגו בתערו־כת ציוריו של חרד, בסכום הדמויני של 5000 ליי־ש, האיש שהטיל את כריסטין קילר הצרובה לתוך בריכת־השחיה של לורד אטי־טור — נקרא עתה לשלם את המחיר עבור היותו ספק־המין של החברה הגבוהה ב־לונדון.

משפטו ייזכר, מן הסתם, כאחת הסנסצ־יות הגדולות של הדור. דרך האולם הדחוס צברה תהלוכה סנסציונית של נערות־טלפון,

נערות־טרמפ וסתם יצאניות־רחוב. כפרוטי־קול גרשמו שמותיהם של שרים, מיליונרים,

מאנדי היא חברתה הצעירה של כריסטין, שקינאה בה על הפירסומת שנופלה בחלוקה. עד שח־פרסומת בזכות יחסיה עם ג'ודי חממלכה. גיעה לאותה

וורד רופא העצמות, שטיפל באצילים וטיפף להם גם כמה מצרכיהם המיניים. משפטו, הוא טוען, בא רק כנקמה על כי טיבך כמה אישים רמימעלה בשערוריית התזונתי־

כריסטין שבגללה התפוצצה כל הפרשה. פיל־גשו של שר המלחמה הבריטי לשעבר פרופיומו היתה אחת היצאניות שעברו למען ד״ר וורד.